

Mindeord

Boghandler H. Nielsen

F. 17-4-1871 — D. 8-4-1955

I 1894 aabnedes en ny Forretning i Stationsbyen Ølgod. Det var den unge Bogbindersvend *Hans Nielsen*, der havde det Vovemod at begynde som Bogbinder og Boghandler i et af de Smaahuse langs en opkørt Vej, som efterhaanden blev til Byen Ølgod.

»Aak Herregud endda!« sae Folk med Hovedryst. »Hvad skal den sølle Mand mon leve af? En Almanak kan vi jo da købe i den Butik, men ellers . . .«

Hans Nielsen er født i Varde, hvor hans Far og Mor havde et lille Gæstgiveri. Han lærte Bogbinderfaget i Odense, siden gik han paa Valsen ned gennem Europa og arbejdede ved sit Fag i forskellige Byer: Berlin, Dresden, Geneve, Luzern, Paris. — En Tid, rig paa Stemninger og Oplevelser, saa det gav den unge Bogbindersvend Indtryk og Præg for hele Livet.

Siden arbejdede Hans Nielsen i Esbjerg og blev her kendt med en lille sød Mejerske, Sine Christensen, Datter af Gaardejer Søren Christensen i Hjedding.

Og saa gik da de to unge i Gang i det lille ny Hjem i Ølgod, som skulde forestille Boghandel. I

Brudegave fik de bl. a. 9 Stk. Plat de menager (højeste Mode den Gang!); dem tog Nielsen resolut og solgte i sin Butik, der var heller ikke stort mere i Førstningen, men saa var Forretningen da i Gang.

H. Nielsen havde den Opfattelse, at Folk kunde læres til at købe Bøger. Og mens han solgte Frimærker, Dukkehoveder, Tapet, snakkede han Bøger med Folk. Og efterhaanden vandrede flere og flere Bøger over Butikkens Disk. Men naar Boghandler Nielsen solgte Bøger, skete det med Ansvar og Omtanke, saaledes at han som ældre Mand kunde sige:

»Jeg har altid gjort, hvad jeg kunde for at sælge den rigtige Bog til den rigtige Køber. Jeg har aldrig solgt en Bog, som jeg paa Forhaand vidste, ikke passede til Køberen.«

En saadan Form for Salgsteknik kræver Kendskab baade til Bøger og til Mennesker.

Derfor kunde *Thorkild Gravlund* ogsaa en Gang sige: »Det er en mærkelig Boghandler, I har derovre i Ølgod. — Jo, han ved, hvad der staar i de Bøger, han sælger!«

Efterhaanden voksede baade Forretningen og Byen. Og i hele den rige Udvikling for By og Egn var Boghandler H. Nielsen med i forreste Række. Han var Byens første og gennem mange Aar eneste Repræsentant i Sogneraadet. Han var med til Oprettelse af Haandværkerforening og Borgerforening, gjorde gennem mange Aar et stort Arbejde for de unge Lærlinges Uddannelse og Oprettelse af Teknisk Skole, var ihærdig for Byens Forbedringer: Gadebelysning, Apotek, Politi, Brolægning m. m. Ogsaa inden for det kulturelle Omraade var han Pioner gennem Oprettelse af Foredragsforening, Læsekredse o. lign.

Plantningsarbejdet havde ligeledes hans varme-

ste Medhu. Selv lavede han sit ejendommelige og smukke lille Anlæg: »Hansinelund«. Her har han gennem Aarene rejst en hel Samling smukke karakteristiske Mindesten for de fleste af Guldalder-tidens Digtere, lige fra Carl Bagger, Ambrosius Stub og H. C. Andersen til en nyere Tids Henrik Pontoppidan og Jeppe Aakjær. Dette Mindeanlæg har Boghandleren skænket til By og Sogn.

Ægteparrets eneste Søn, *Sven Nielsen*, rejste i 1922 som ung Mand til Paris for at uddanne sig videre i Boghandel og Forlagsvirksomhed. Efter kun faa Aars Forløb startede Sven Nielsen sit eget Forlag i Paris, og dette Forlag har den unge Dansker i Aarene siden arbejdet frem til en Forretning i Verdensformat med Forbindelser og Salg ud over det meste af Kloden.

Da Boghandler Nielsen for godt en Snes Aar siden solgte sin Forretning og byggede Hus, kaldte han sit nye Hjem for »Boghjem«, et Navn det bar med Rette. Det var et Hjem for Bogkultur og Bogvenner, og mange af dansk Aandslivs kendte Mænd havde her deres Fristed, naar de var paa Egnen.

En efterhaanden ensom Mand, kunde man maa-ske tænke om Boghandler Nielsen i hans sidste Aar: Næsten alle hans jævnaldrende borte, hans elskelige Hustru død for 20 Aar siden, og Sønnen bosat i Paris.

»Nej, jeg bliver aldrig ensom«, sae Boghandleren. »Min trofaste Marie (Husbestyrerinde Frk. Marie Brødsgaard) passer mig og mit Hjem, og jeg gaar hver Dag blandt mine bedste Venner: Bøgerne. . . .«

Til Boghandler Niensens gode Venner hørte ogsaa gennem mange Aar »Historisk Samfund«. Og naar vor Forening har saa mange Medlemmer i Ølgod By, da kan vi for en stor Del takke den gamle Bog-

handlers Ihærdighed og Tilskyndelse for dette Forhold.

Boghandleren havde sin egen Form for Vid, en ironisk, men godsindet Satire, hvis Brod mange maaske først blev klar over længe bagefter. Smaa godmodigt spidse Bemærkninger, der hagede sig fast og huskedes, naar ellers lange Prækner forlængst var glemte.

En Elsker af dansk Litteratur, en virksom og særpræget Mand, der har været med til at forme og præge sin By og sin Egn. *S. Ff.*

Redaktør Willemoes

Den 23. nov. 1954 døde Carl d'Obry Willemoes, Ribe bys æresborger. Han var født i Flensborg 22. marts 1867, hvor faderen var lærer og redaktør af Flensborg Avis og brodersøn af søhelten Peter Willemoes.

C. Willemoes blev bladmand, uddannet hos faderen. 1890 blev han tillige løjtnant, og han bevarede hele sit liv et noget myndigt, militært i sin væremåde, men han kunne tillige være overmåde charmerende. Letkøbt popularitet angledede han ikke efter og rigtlønnede stillinger, han var tilbudt, afslog han. Han var konservativ, medlem af Det konservative folkepartis repræsentantskab og formand for dets amtsorganisation og ligledes medlem af ledelsen eller endog æresmedlem af en række organisationer inden for partiet og inden for pressen. 1898 blev han redaktør af Ribe Stiftstidende, en virksomhed, han passede med den største dygtighed gennem næsten 40 år, ja under den første verdenskrig gjorde han ved sine gode forbindel-